

Księga Hioba

Sesja 3: Hiob jako książka z autorytetem i inspiracją

Przez Johna Waltona

To jest dr John Walton i jego nauczanie na temat Księgi Hioba. To jest sesja 3, Hiob jako książka z autorytetem i inspiracją.

Pytania wprowadzające [00:24-1:06]

Oto problem, jeśli wiele z tego, co mówią przyjaciele Hioba, jest błędne, a nawet niektóre rzeczy, które mówi sam Hiob, są błędne, jak możemy mówić o tej księdze jako prawdziwej? Jak uważamy, że ma władzę? Jak to pochodzi od Boga? Musimy więc trochę porozmawiać o Hiobie jako księdze z autorytetem — Hiobie jako natchnionej księdze. Zobaczmy więc, co tu mamy.

Inspiracja: Bóg jako źródło [1:06-1:58]

Przede wszystkim musimy zrozumieć nasze warunki. Kiedy mówimy o inspiracji, mamy na myśli to, że książka ma swoje źródło w Bogu. Inspiracja nie oznacza szepczącego głosu do ucha ani myśli zasianych w umyśle. Inspiracja wskazuje, że źródłem jest Bóg. To oczywiście ma na myśli Nowy Testament, kiedy mówi o Słowie Bożym jako natchnionym przez Boga. Jej źródłem jest Bóg. Więc to właśnie rozumiemy przez inspirację. Nie musimy myśleć, że Bóg w jakiś sposób szepcze niewłaściwe myśli do uszu Elifaza, Sofara czy Bildada. Więc jest to inspiracja – autorytet.

Władza i nasza uległa odpowiedź [1:58-2:53]

Autorytet oznacza, że książka zawiera informacje, na których możemy polegać. Z tym ma do czynienia władza. Autorytet wskazuje, że książka ma prawo mówić. I, oczywiście, to ze względu na inspirację. Dzięki natchnieniu Bożemu książka ma prawo przemawiać, co daje jej autorytatywną pozycję. Ale nie tylko ma prawo mówić. Ma rację w tym, co mówi, ponieważ jest to dobry autorytet, a nie zły autorytet. Daje więc informacje, na

których możemy polegać i którym musimy się podporządkować. W ten sposób odpowiadasz z autorytetem.

Objawienie i rozeznawanie orędzia mądrościowego [2:53-5:19]

Mówimy też o tej księdze jako o objawieniu. Biblię nazywamy Bożym objawieniem samego siebie. A to oznacza, że uważamy tę książkę za prawdziwą i godną zaufania, o tych samych rzeczach, o których mówiliśmy o innych słowach. Mówi nam również, co książka robi, a czego nie robi. Wróć myślami do naszej dyskusji o tym, czego książka nie robi. Pomyśl, że jest to objawienie samego Boga, oznacza, że odnajdziemy autorytet księgi w objawieniu, które nam ona daje. To jest objawienie w tym przesłaniu, które jest potwierdzane przez literaturę mądrości, którą ono zawiera. Tak więc jego objawienie i autorytet są bardziej związane z przesłaniem mądrości niż z samą narracją w przemówieniach. Musimy rozeznaczyć przesłanie, ponieważ większość tej księgi to błędne myślenie. Chodzi o błędne myślenie. Abyśmy widząc niewłaściwy sposób myślenia, mieli szansę spróbować zidentyfikować właściwy sposób myślenia.

Musimy więc ustalić, co jest prawdą, co księga potwierdza. Nie wszystko w treści książki potwierdza jakąś prawdę lub prawdziwe przesłanie. Jako uważni czytelnicy musimy to dostrzec. Tak zawsze robią wierni tłumacze; odgadnij, na czym polega afirmacja tekstu. Nie można liczyć na to, że przyjaciele Hioba będą mówić prawdę, chociaż czasami tak jest. A czasami fałsz tego, co mówią, jest tylko cieniem prawdy. To w końcu najskuteczniejsze kłamstwa, które brzmią jak prawda. Ale podobnie, niebiański antagonistą nie może polegać na tym, że mówi prawdę. Znowu, czasami tak jest. Porozmawiamy o tym.

Autorytet nie leży w jego historyczności [5:19-6:37]

Być może trudniejszą kwestią i chęć, żebyś się nad tym dobrze zastanowił, jest to, że autorytet tej książki nie jest związany z tym, czy jest dokładnym opisem prawdziwych wydarzeń z prawdziwej przeszłości. Nie jest to przedstawiane jako prawda poprzez narrację. Jest przedstawiana jako prawda poprzez mądrość. Nie oznacza to, że po prostu

zakładamy, że narracja jest fałszywa lub nigdy się nie wydarzyła, ale musimy dokładnie przemyśleć. Autorytet nie leży w jego historyczności, bo to nie jest tego rodzaju książka. Prawda nie zależy od jej historyczności, od tego, czy wydarzenia naprawdę się wydarzyły, czy naprawdę są wydarzeniami z prawdziwej przeszłości. Prawda nie zależy od tego. To nie znaczy, że się nie wydarzyły, ale musimy to dokładnie przemyśleć. I ostatecznie tym, co nas powinno interesować, jest autorytet książki.

Podobne do przypowieści Jezusa [6:37-7:41]

A książka potwierdza nauczanie mądrości bardziej niż potwierdza wydarzenie narracyjne; musimy być tego świadomi. To samo dzieje się z przypowieściami Jezusa. Są to narracje, ale Jezus nie przedstawia ich jako prawdziwych wydarzeń z prawdziwej przeszłości. Mają w sobie realizm, ale zazwyczaj mają też nierealistyczne elementy, które sprawiają, że przypowieść działa, realistyczne otoczenie, ale zdarzają się niezwykle, nawet dziwne rzeczy. To sprawia, że przypowieść jest wykonalna. To samo znajdujemy tutaj u Hioba. Nie sugeruję, że to przypowieść, ale w ten sam sposób jest to jak przypowieści, które nie są zależne od tego, czy są to prawdziwe wydarzenia. Pod pewnymi względami jest to bardzo realistyczne, a pod innymi bardzo nierealne. I będziemy o tym mówić więcej w trakcie.

Władza w swoim poselstwie mądrości [7:41-10:03]

Tak więc autorytet nie tkwi w historyczności, a prawda nie zależy od historyczności. Autorytet tkwi w przekazie mądrości zawartym w tej książce, niezależnie od tego, w jakim stopniu są to prawdziwe wydarzenia z rzeczywistej przeszłości. Mądrość dociera do prawdy głębszej niż same wydarzenia. Mądrość szuka prawdy, której nie można po prostu zaobserwować w rozwoju wydarzeń. Widzimy, jak rzeczy dzieją się w naszym własnym życiu, a wydarzenia są przed nami. Ale co z nimi robimy? Jak o nich myślimy? Jak mądrze reagować na wydarzenia w naszym życiu? Mądrość nie przychodzi automatycznie wraz z rozwojem wydarzeń. Mądrość przychodzi, gdy spoglądamy poza wydarzenie, głęboko w nie patrzymy i patrzymy poza nie, aby

zrozumieć prawdę, którą musimy zobaczyć; mądrość, którą możemy zdobyć. I w tym sensie mądrość wykracza poza wydarzenia. I tak jak mądrość przypowieści Chrystusa wykracza poza wydarzenia, które zestawia w swoich opowieściach, tak i my przekonamy się, że to prawda w Księdze Hioba. Mądrość dociera do głębszej prawdy. W ideach jest prawda, prawda, którą musimy zrozumieć w ideach przedstawionych w książce, rzeczy, których nie można zobaczyć. I zamiast łączyć się z tym, co można zobaczyć, jest to rodzaj prawdy, którą mądrość dociera poza nasz bezpośredni wzrok. Musimy więc przyjrzeć się tym ideom, które przedstawia książka. Na tym polega autorytet książki.

Poznanie Boga [10:03-12:03]

Pozwól, że dam ci inną myśl. Mówimy o tym jako o Bożym objawieniu samego siebie. Ostatecznie jednak objawienie, które otrzymujemy w tej książce, dotyczy trochę więcej tego, jak Bóg działa i nie działa. Daje nam tylko ograniczone informacje o tym, kim jest Bóg. To jest problem, czyż nie tak mamy? Chcemy poznać Boga i czujemy, że możemy Go poznać poprzez karty Pisma Świętego. Ale przede wszystkim czujemy, że mamy problem z przeniknięciem, aby naprawdę go poznać, ponieważ to nie to samo, co nasze relacje z ludźmi, których spotykamy na co dzień i z którymi wchodzimy w interakcje. Czujemy więc, że istnieją pewne przeszkody. Największą przeszkodą ze wszystkich jest to, że on jest Bogiem, a my nie. Dlatego nie może być przez nas poznany bardzo głęboko. Możemy Go poznać w takim stopniu, w jakim się objawił, ale Jego drogi nie są naszymi drogami. Nie możemy więc wiedzieć o nim wszystkiego. Im bardziej zaczynamy myśleć, że Bóg jest przez nas w pełni znany, tym prawdopodobnie w takim samym stopniu, w jakim stworzyliśmy go na swój obraz. Musimy więc uznać, że istnieją ograniczenia wiedzy o Bogu, które możemy osiągnąć.

Biblia i Syllabus Ilustracja Objawienia [12:03-14:23]

Ujawnił, co zamierza, a czyniąc to, ujawnił części siebie, które możemy poznać. Dam ci ilustrację. Kiedy układam program nauczania i wręczam go studentom, odkrywam przed nimi coś. Ujawniam moje plany dotyczące kursu, moje cele na kursie i ujawniam im, w

jaki sposób mają uczestniczyć w kursie. W rzeczywistości, aby stać się partnerami w tym doświadczeniu edukacyjnym. To są ważne rzeczy i po to jest program nauczania: ujawnić moje plany i cele, aby mogli w nich uczestniczyć jako aktywni partnerzy. Teraz, jeśli są bardzo uważni na program nauczania, mogą rozpoznać lub wywnioskować coś o mnie jako profesorze, jako osobie i jako nauczycielu. Mogą nawet zrozumieć, czy jestem zorganizowana, czy nie, czy mam smykałkę do projektowania, czy nie. Mogą powiedzieć o mnie kilka rzeczy z tego programu nauczania. I w tym sensie program nauczania próbuje ujawnić trochę mnie, nawet jeśli skupia się na moich planach i celach. Myślę, że jest korzyść z myślenia o Biblii trochę jak o programie nauczania. Na jej stronach Bóg objawił swoje plany i cele, swoje królestwo i rolę, jaką mamy w tym królestwie. Dał nam wystarczająco dużo, abyśmy uczestniczyli w Jego dziele, aby być z Nim partnerami. Stworzył nas na swój obraz, abyśmy byli jego partnerami w pewnym procesie. Tak więc dał nam wystarczająco dużo, aby wiedzieć, co musimy zrobić, aby uczestniczyć w jego planach i celach. Po drodze możemy się wiele dowiedzieć o jego osobie, ale ograniczeń jest tam więcej.

Podsumowanie [14:23-15:17]

Tak więc, gdy myślimy o Księdze Hioba i objawieniu, które nam ona oferuje, rozumiemy, że zawiera ona informacje o Bożym dziele, o tym, jak On działa i jak chce, abyśmy o Nim myśleli, ale nie da nam to wszystkie wyjaśnienia, dlaczego Bóg robi to, co robi, i da nam to intymne spojrzenie na Boże rozumowanie. Będziemy musieli dokonywać tych rozróżnień w miarę postępów. Mamy więc księgę, która jest częścią natchnionego słowa Bożego. Ma swoje źródło w Bogu. Mamy księgę, która przemawia z autorytetem w tym, co potwierdza – w swoim poselstwie mądrości. I oczekuje się od nas poddania się tej władzy.

Implikacje władzy i nasze poddanie się jej [15:17-16:20]

Kiedy zaakceptujemy Biblię jako autorytatywną, nie możemy pozwolić sobie na luksus, swobodę przebiegania i wybierania. Powiedzieć, cóż, wezmę tę rolę i nie wezmę tej części. W końcu nie mamy swobody, na przykład, odpowiadania naszym rządóm,

mówiąc, że zapłacimy tę część podatku, ale nie tę część. Jesteśmy pod władzą. A kiedy rozpoznamy autorytatywne przesłanie, zobowiązujemy się do poddania się temu przesłaniu jako natchnionemu fragmentowi, który ma autorytet. I objawia nam trochę o tym, jak Bóg działa i nie działa. To jest rodzaj mądrości, która jest dla nas potwierdzona w Księdze Hioba. I chcemy zrozumieć każdy jego fragment, jaki tylko możemy.

To jest dr John Walton i jego nauczanie na temat Księgi Hioba. To jest sesja 3, Hiob jako księga z autorytetem i inspiracją. [16:20]